

Jedna země Dvojí lid

Stát Izrael

Obyvatelstvo:

7 730 400

z toho

Židé 76% 5,9 mil.

Arabové 20% 1,5 mil

menšiny 4% 0,3 mil

Plocha: 20 770 km²

Palestina (neoficiální název)

Celkem

Plocha 6220 km²

Obyvatelstvo 3 889 249 Arabové

z toho

Západní břeh Jordánu (West Bank)

Plocha 5760 km²

Obyvatelstvo 2,3 mil Arabové

Pásmo Gazy:

Plocha 360 km²

Obyvatelstvo 1,6 mil Arabové

Celkem Izrael uvnitř mezinárodních hranic

Populace: 11,6 mil.

Z toho

Židé 5,9 mil

Arabové 5,4 mil

menšiny 0,3 mil

Plocha: 27 000 km²

z toho 50% poušť

Historie obou etnik ve starověku

Izraelci

- přišli ve 14. stol. p.n.l. z Egypta
- okolo roku 1060 p.n.l. království
- okolo roku 1000 p.n.l. největší rozmach, podrobení Pelištejců
- okolo roku 920 p.n.l. rozpad říše na 2 království (severní a jižní)
- severní říše 722 p.n.l. Zanikla
- jižní říše 586 p.n.l. zničena Babyloňany – přesídlení
- okolo 500 p.n.l. návrat přesídlenců a obnova (autonomie v rámci perské říše)

Palestinci (Pelištejci)

- přišli ve 14. stol p.n.l. z Egypta
 - okolo roku 1100 p.n.l. 5 městských států
 - okolo roku 1000 p.n.l. ovládnuti Izraelci
 - okolo roku 720 p.n.l. zdecimováni Assyřany
- Okolo roku 580 p.n.l. vyhlazeni Babyloňany
- Okolo roku 320 p.n.l. poslední zmínky o zaniklém etniku

Vývoj na přelomu letopočtu

Polovina druhého století p.n.l. - Izrael získává plnou nezávislost – Hasmonejské království

Polovina prvního století p.n.l. - Izrael ztrácí plnou nezávislost – je začleněn do římského impéria jako království (král Herodes Veliký)

66 – 70 našeho letopočtu – první válka židovská - porážka Židů, zničení chrámu, ztráta autonomie

132 – 135 našeho letopočtu – druhá válka židovská – porážka Židů, odsun a likvidace pozůstatků židovského národa

Důsledky druhé židovské války

- většina Židů vyhlazena, menšina rozehnána do celé římské říše
- zničení Jeruzaléma a vystavění nového římského města Aelia Capitolina
- zákaz vstupu Židů
- Judsko nuceně přejmenováno na Palestinu po vyhynulém národě Pelištejců
- tento název se používal až do první poloviny minulého století

Další vývoj

- Palestina byla téměř liduprázdná a velice zpustla.
- oživení přineslo křesťanství po roce 313 (legalizace křesťanství)
- byzantská říše napadena Persií 613
- okolo roku 630 oblast dobyli a obsadili muslimové
- 12. a 13. století – křižácké války
- 14. - 20. století – nadvláda muslimů (osmanská říše)

Slabé muslimské a křesťanské osídlení, minimální židovské

Návrat Židů do zaslíbené země

- přelom 19. a 20. stol. -myšlenky sionismu (T. Herzl)
- alije
- vznik kibuců a mošavů
- arabské přistěhovalecké vlny
- 1917 – příchod Britů – Mandát britské správy
- 1917 Balfourova deklarace

Arabské nepřátelství

Nepokoje 1920, 1929,
třicátá léta

Muhammad Amín Al
Husejní

Vznik státu Izrael a Palestina

Vznik Státu Izrael:

14.5.1948

David Ben Gurion v Tel Avivu

Deklarace nezávislosti

na základě rezoluce OSN č. 181 z
29.11.1947

Vyhlášení nezávislosti Palestinského státu:

15.11.1988

Jásir Arafat v exilu (Alžír)

na základě vlastního rozhodnutí

(OSN přiznala statut pozorovatele pro palestinskou entitu) Palestinský stát tím nevznikl.

Současný vývoj v otázce Palestiny

29. listopadu 2012 předložil současný předseda palestinské autonomní správy Mahmúd Abbás (používající titul palestinský prezident) na valném zasedání OSN požadavek na uznání palestinského státu. OSN hlasováním přisoudila Palestině statut nečlenského státu OSN, čímž formálně uznala Palestinu za stát.

9 států hlasovalo proti. Česká republika byla jedním z nich.

Co to znamená v praxi?

Z hlediska OSN téměř nic – rozhodující je stanovisko Rady Bezpečnosti OSN, která Palestinu za člena OSN nepřijme, protože USA by použilo právo veta.

Z hlediska jednotlivých zemí záleží na každém z nich. Kdo uznával Palestinu předtím, bude ji uznávat dál. Kdo ji nepodporoval dříve, ten ji nebude uznávat ani nyní.

Z hlediska Izraele také nic. Izraelsko-palestinské smlouvy známé jako “Dohody z Osla”, uzavřené před 20 lety, které řešily vzájemné vztahy, jednoznačně podmiňují vznik palestinského státu dvojstranným jednáním a vylučují takové jednostranné akty. Izrael krok Mahmúda Abbáse považuje za zásadní porušení smlouvy a dal najevo, že se na hlasování OSN nebude ohlížet.

Z hlediska Palestiny se mění to, že vyšel prezidentský dekret, aby se na úředních dokumentech změnila hlavička a místo Palestinská autonomní správa se nadále používalo označení Palestinský stát. Nic jiného se v Palestině zatím nemění.

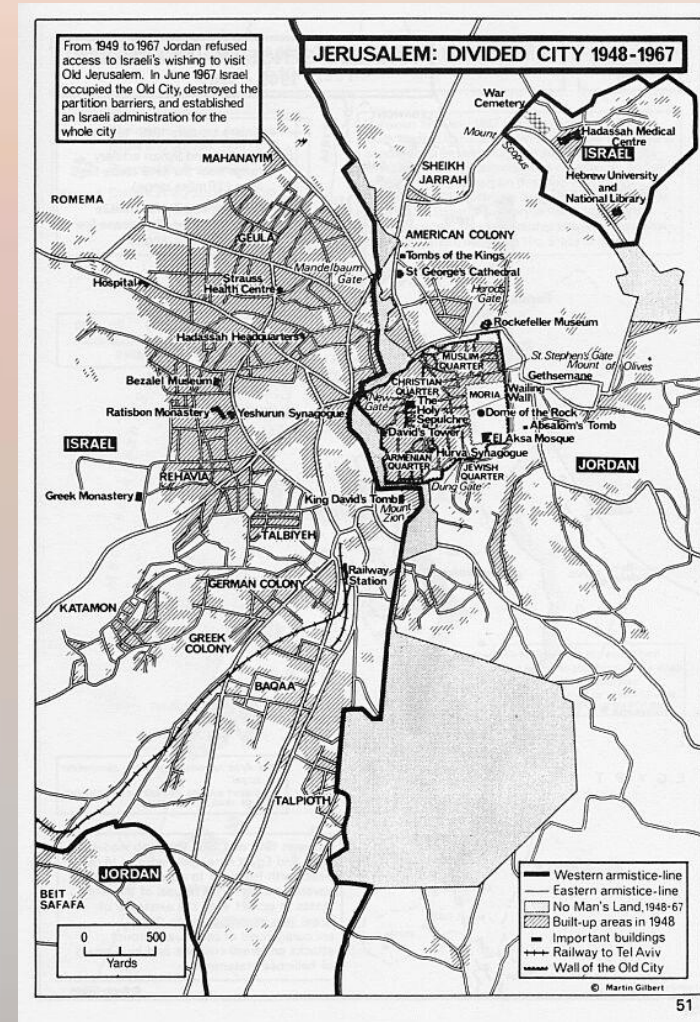
Hlavní problematické body

Jeruzalém

palestinští uprchlíci

židovské osady

Jeruzalém

Otázka Jeruzaléma je neřešitelná

Obě strany považují Jeruzalém za své hlavní město

Obě strany v něm mají svá nejposvátnější místa

(Zed' Nářků a Chrámovou horu se Skalním Dómem a mešitou Al Aksa)

Pro obě strany je to součást jejich duchovní, historické i kulturní identity

Pro obě strany je otázka Jeruzaléma spojena se silnými emocemi

Pro obě strany je naprosto nemyslitelné, aby se svého posvátného místa vzdaly ve prospěch nepřítele

Jeruzalém již dnes není možné rozdělit tak, aby každé straně zůstal požadovaná část

Palestinští uprchlíci

Celkem původně
cca 750 000 osob

Dnes více než 4 miliony
osob

Kde jsou uprchlíci dnes?

UNRWA registruje tento počet palenstinských uprchlíků (údaje jsou z ledna 2010):

Pásmo Gazy 1 106 195 uprchlíků

Západní břeh 778 993 uprchlíků

Libanon 425 640 uprchlíků

Sýrie 472 109 uprchlíků

Jordánsko 1 983 733 uprchlíků

Kdo je uprchlík?

Organizace Spojených národů definuje palestinského uprchlíka jako osobu “jehož adresou byla Palestina mezi červnem 1946 a květnem 1948, kdo přišel o domov a také prostředky k živobytí v důsledku arabsko-izraelského konfliktu v roce 1948”. Do této definice palestinského uprchlíka také patří potomci osob, které se staly uprchlíky v roce 1948 bez ohledu na to, zda bydlí v oblastech označených jako uprchlické tábory nebo v trvalých bydlištích. Toto je výjimka z běžné definice uprchlíka.

Židovští uprchlíci

Od začátku arabsko – izraelské války v roce 1948 do 70. let minulého století 800,000-1,000,000 Židů opustilo, uprchlo, nebo byli vyhnáni ze svých domovů v arabských zemích.

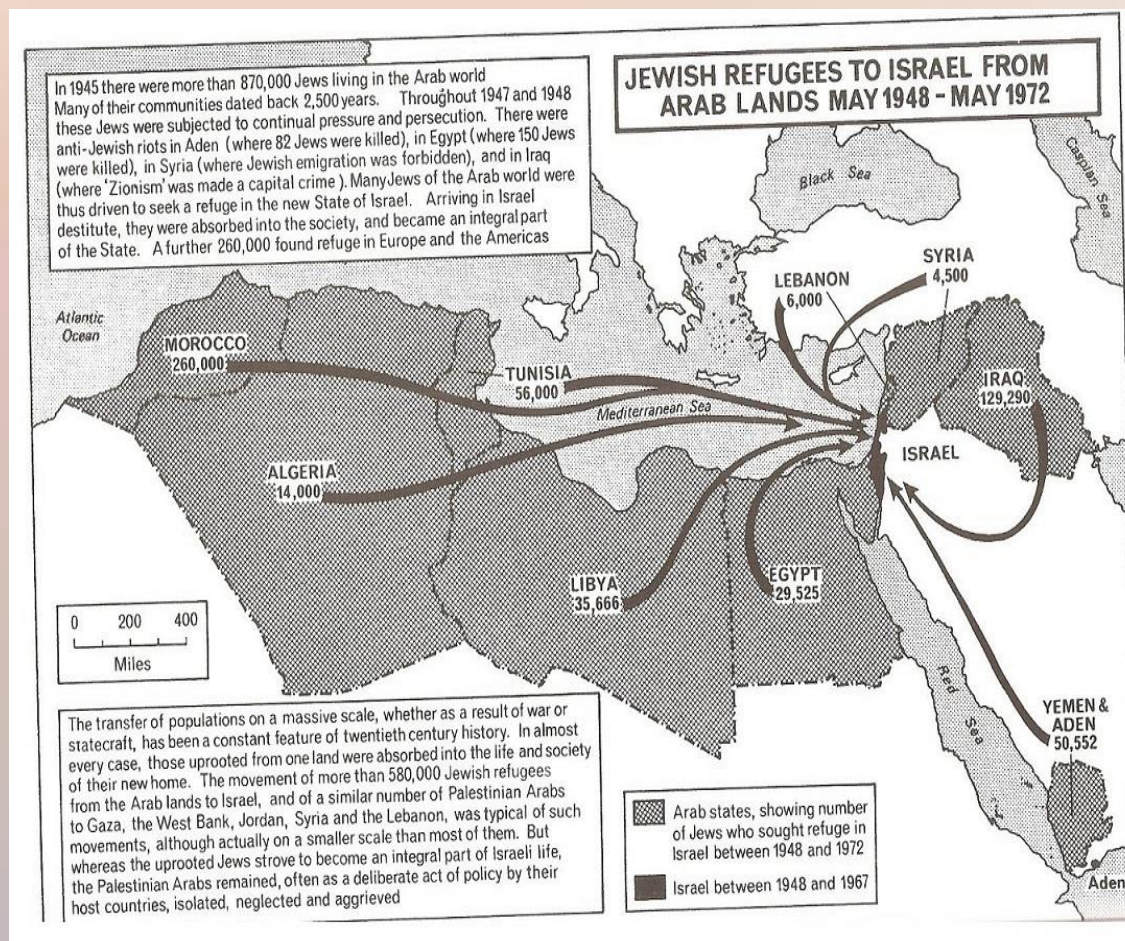
260.000 z nich se dostalo do Izraele v letech 1948 a 1951 a činili 56% z celkového počtu imigrantů do nově založeného státu.

V roce 1972 již bylo v Izraeli 600000 Židů z arabských a muslimských zemí a toto číslo ještě vzrostlo po Jomkippurské válce v roce 1973.

Od té doby většina židovských komunit v celém arabském světě stejně jako v Pákistánu a Afghánistánu zanikla, a s výjimkou Íránu prakticky neexistují.

Nikdo z těchto lidí nemá právní statut uprchlíka OSN.

Všichni byli přijati a plně integrováni do Izraele

Izraelské osady

Izraelské osady se rozkládají nebo rozkládaly na všech územích, které Izrael obsadil v roce 1967:

Západní břeh Jordánu: osady zde byly zakládány hned od roku 1967 a existují zde do současnosti. S více než 300 000 osadníky jde o nejpočetnější a nejlidnatější skupinu izraelských osad. V letech 1948 – 1967 bylo toto území anektováno Jordánskem.

Pásmo Gazy: osady zde byly zakládány od roku 1970. Do roku 1967 šlo o území, které anektoval Egypt. V roce 2005 byly všechny zdejší izraelské osady vystěhovány izraelskou armádou v rámci Šaronova plánu jednostranného stažení z pásma Gazy, takže dnes tam žádná neexistuje.

Východní Jeruzalém: osady (respektive městské čtvrti) zde byly zakládány po roce 1967 a existují dodnes. S cca 200 000 obyvateli (k roku 2009) jde o druhé demograficky nejvýznamnější izraelské osídlení za Zelenou linií, které je Izraelem navíc přímo anektováno. Do roku 1967 byl Východní Jeruzalém anektován Jordánskem.

Golanské výšiny: osady zde byly zakládány hned od roku 1967 a existují zde dodnes. Území je přímo anektováno Izraelem. Do roku 1967 šlo o součást Sýrie.

Sinajský poloostrov: osady zde byly zakládány po roce 1967. Do roku 1967 šlo o součást Egypta. V roce 1982 byly všechny zdejší izraelské osady vystěhovány izraelskou armádou po podpisu Egyptsko-izraelské mírové smlouvy.

Celkový počet Židů označovaných jako osadníci se pohybuje okolo 500 000.

Jak vypadají známé velké „osady“

Modí'in Illit

Největší izraelské město na hranici West Bank

50.000 obyvatel

Maale Adumim

Město na východním okraji Jeruzaléma

36.000 obyvatel

Jak vypadají ty malé „osady“

Maon

368 obyvatel

Vznikla v letech 1981-4 jako civilně-vojenské sídlo, od r. 1984 již zcela civilní

Bruchin

Vznikla v roce 1999

380 obyvatel

Zlegalizována na základě Road Map z r. 2002

Pásmo Gazy

Nejkratší je hranice s Egyptem, pouhých 12 kilometrů, kde Egypt v současnosti k roku 2010 buduje podzemní ocelovou bariéru, která by měla zabránit hloubení pašeráckých tunelů. Egypt tvrdí, že zrušení blokády by bylo považováno za uznání legitimacy Hámasu, oslabilo by legitimitu Palestinské autonomie a posvětilo odloučení Pásmo Gazy od Západního břehu Jordánu.

Izrael hlídá jak svou pozemní hranici, kde povoluje pouze omezený přísun humanitární pomoci, tak přístup do Pásmo Gazy po moři — izraelské vojenské námořnictvo udržuje blokádu ve vzdálenosti třech námořních mil od břehu. Izrael jako důvod blokády uvádí snahu zajistit vlastní bezpečnost a domnívá se, že blokádou dosáhne omezení raketových útoků na svá města a vyzbrojování Hamásu.

Život v Pásmu Gazy

Zcela izolované od Izraele

Vlastní samospráva (v rukou Hamásu)

4 118 obyvatel / km²

Většina obyvatel má statut uprchlíků

Lidé v Gaze jsou téměř úplně závislí na zásobách OSN, zahraniční pomoci a tunelovém hospodářství, díky němuž se z Egypta do Gazy rozsáhlou podzemní sítí dostává jídlo, stavební materiál, elektronika i auta. (samozřejmě i zbraně)

Nezaměstnanost 45% (brát s velkou rezervou)

Vysoké úspory v bankách

Kromě chudých sídlišť jsou i velké rezidenční čtvrtě

Největší akvapark na BV

Největší nákupní středisko v Palestině a Izraeli

